

# Dieva Svētku Dienas Un To Nozīme

*God's Holy Days and Their Meaning (Latvian)*

Kāpēc Cilvēks Dzimis Un Kāda Ir Nozīme Cilvēces Eksistēšanai?

Vai tiešām cilvēks kā dzīvojošs elements; būtne ir dzimis vienkārši lai aizpildītu zinamu tukšumu šajā pasaules telpā, jeb tur ir lielāka nozīme viņa eksistēšanai?

Atbilde šim jautājumam un daudziem citiem jautājumiem ir atrodama cilvēku dzīves grāmatā ko sauc par Bībeli.

Dievs radīja cilvēku ar nozīmi un deva cilvēkam iespēju saprast dzīves nozīmi, norādīdams kā dzīvot lai būtu apmierināts un laimīgs savos dzīves gados.

Bībelē mēs atrodam visas atbildes uz mūsu dzīves prasībām; vai tas būtu attiecinams uz ēšanu, dzeršanu, strādāšanu, sadzīvi ar kaimiņiem, ticību, ticības svētku dienām u.t.t.

Dievs radīja cilvēku lai pavairotu savu (Dieva) ģimeni caur fiziskā cilvēka reprodukcijas sistēmu.

Kad Ādams un Ēva tika radīti, Dievs norādīja viņiem, lai viņi dzīvotu un vairotos un piepildītu šo planētu, zemi, ar cilvēkiem.

Dievs ielika cilvēka miesā, cilvēka garu, kurš kopā ar Dieva Svēto Garu dotu iespēju cilvēkam iegūt Dieva ģimenes status. Dievs ir ģimene; Dievs tēvs & Dieva dēls, Jēzus Kristus. Tie abi eksistēja no sākuma, un viņu status ir "ģimene".

Jēzus Kristus nākdams šinī pasaulē un dzimis kā fizisks cilvēks, fiziskā miesā caur pašuzupurēšanos deva mums iespēju kļūt par Dieva ģimenes locekļiem.

"Dievs" hēbrēju valodā ir "Elohim". Tas ir daudzskaitļu formā, neviss vienskaitlī, kā tas ir attiecinams uz: „Es“, „Tu“, „Viņš“, bet gan vairāk kā viena būtne; kā piemēram: ģimene. Ģimene ir viena bet sastāv no vairākiem ģimenes locekļiem. Sabiedrība, ir viena, bet sastāv no daudziem sabiedrības locekļiem.

Dievs radīja cilvēku un deva cilvēkam atbildību par visu ko Dievs bija radījis, vai tas bija ūdenī, gaisā jeb zemes virsū.

Dievs radīja cilvēku līdzīgu Dieva izskatam un Dieva dabai, atskaitot Dieva Svēto Garu.

Dieva Svētais Gars bija dots nedaudziem cilvēkiem vecās derības laikā, bet sākot ar Jēzus Kristus auģšam celšanos, pēc Pentakosta dienas Dieva Svētais Gars bija (pirmāmkārtām) dots tiem, kuri bija sapulcējušies Pentakosta dienā, un tiem kurus Dievs izvēlējās no savas gribas, dodams viņiem iespēju mācīties par Dieva valstību un būtu uzticīgiem līdz mūža beigām.

Dievam, vispārīgā plānā ir vēlēšanās dot cilvēkam mūžīgu dzīvību, pasargāt no grūtībām un briesmām. Atbrīvot un atpestīt no grēkiem un tā rezultātiem.

Mūžīga dzīvība ir dāvana no Dieva. Dāvanu nevar nopelnīt; dāvana ir dāvana, nekāds atalgojums.

Atpestīšana no pārkāpumiem, ir dāvana, no mūsu Dieva Tēva debesīs. Šo dāvanu Dievs apsolīja ikvienam kas dzīvos pēc Dieva likumiem un Dieva baušļiem, ieskaitot un ievērot Dieva svētkus un Dieva svētku dienas.

Mozus trešā grāmatā 23 nodaļā, sākot ar pirmo pantu līdz beidzamajam pantam ir Dieva svētku dienas aprakstītas kā un kad tās svinēt.

## Dieva Svēiku Dienas

Pirms dodamies šajā ceļojumā noskaidrot, jeb atrast, kuri ir šie svētki un svētku dienas kuras ir svarīgas Dieva acīs, mums jānoskaidro kura ir šī tauta kurai Dievs deva šos likumus un baušļus, lai viņa dzīvotu pēc šiem baušļiem.

Dievs nedeva šos likumus zināt arābju tautai, ķīnai, jeb Indijā dzīvojošiem, Dienvidu Amerikas tautām, bet gan izvēlējās speciālu tautu „Izraēl“.

Dievs izvēlējās šo tautu „Izraēl“ kā savu speciāli izvēlēto tautu. Dievs mīlēja šo tautu vairāk kā citas tautas. Mozus piektā grāmatā 7:6-26; arī astotā un devītā nodaļā, redzams ka Dievs speciāli uzsver savu mīlestību par Izraēl tautu.

Visus baušļus, visus likumus Dievs deva Izraēļu tautai. Šajos likumos ietilpst Dieva svētki un svētku Dīenas, kuras, Izraēļu tauta sajaukdamās ar citām tautām, pēc gadu simteņiem, pilnīgi pazaudēja un aizmirsā ka Dievs brīdināja: ja Izraēle atsvešināsies no šiem likumiem un baušļiem konsekvences būs, aiziet gūstā un tiks izmantoti un eksplotēti no citām tautām. Tas ir tik skaidri redzams šodien, ka Dieva brīdinājums ir piepildījies.

Šīs Dienas jautājums ir: kur ir šī tauta šodien atrodama, tauta ko sauc par Izraēl?

Izraēl sastāv no 12 ģimenēm jeb ciltēm, un atrodama ziemeļ Eiropas un rietum Eiropas valstīs, pa lielākai daļai, ieskaitot žīdu tautu (Jūda) Palestīnu.

Dievs deva savai izvēlētai tautai „Izrael“ likumus kā dzīvot. Viņš, Dievs, norādīja kādus svētkus un svētku Dienas pieminēt gadus kārtējā veidā.

Šie likumi un baušļi ir tikpat svarīgi šodien kā tie bija vecās derības, Ābrahama laikā.

Nožēlojamā veidā (kārtā) cilvēki netur par svarīgu turēt un ievērot šos likumus, balstoties uz to ka Jēzus Kristus piepildīja šos likumus, būdams kā pestītājs savā dzīves laikā.

Vienīgais ka šeit rodas domstarpība; jo, ja mēs dzīvojam tā kā Jēzus norādīja mums, teikdams: sekojiet manam dzīves veidam, maniem piemēriem, tad redzam ka Jēzus svinēja visas svētku dienas, kuras bija minētas vecās derības grāmatās.

Piemēram kā (Tabernakles) pļaujas jeb lieveņa svētkus. Jāņa Evanģ.7:1-4 sevišķi otrā pantā.

Šie svētki un svētku dienas tiek ignorētas no visām ticībām, itkā tās būtu žīdu svētki un žīdu svētku dienas; bet Jēzus svinēja šos svētkus un svētku dienas.

Tas pats attiecas uz pasā svētkiem (Pāssover) Mozus trešā Grāmatā 23:5, Mateja Evanģ. 26:28, pasā svētki, Lieldienas.

Mateja 26:17-19 ir aprakstīts par neraudzētās maizes dienām, kuras acīm redzot neviena ticība netur par svarīgu ievērot un turēt kā svētku dienas.

Jo lasam vecās derības, Mozus trešā Grāmatā 23:6-8 kurā tiek norādīts kā šos svētkus ievērot: „Un piecpadsmitajā dienā, tai pašā mēnesī ir tā Kunga neraudzētās maizes svētki: Septiņas dienas jums būs ēst neraudzēto maizi.“

“Pirmajā dienā lai jums ir svētā sapulce (Dievkalpojums). Nekādus, parastās darbu dienas pienākumus (darbus) jums nedarīt.” Tas pats attiecas uz pēdējo neraudzētās maizes dienu (tas ir septītā diena);

nekādus darbus un darba līgumus, pienākumus nedarīt, be gan Dievkalpojumu turēt un ievērot šo dienu kā Dieva svētku dienu.

Mark Evanģ. 14:12-16 arī apliecina par svētā vakara ēdienu un vietu kur tas notiksies, tieši kā Jēzus norādīja to organizēt Luke Evanģ. 2:41-42.

Jēzus un viņa vecāki apmeklēja pāssover (pasa), un neraudzētās maizes svētkus mūsu apstākļos (Lieldienas).

Kad neraudzētās maizes svētki bija tuvu (Luka Evanģ. 22:7-20). Jēzus sūtīja savus mācekļus sagatavot, šo mielasta galdu.

Tas pats lasams ar citiem vārdiem Jāņa Evanģ. 2:23; 6:4; 13:1-30.

## Neraudzētās maizes svēki

Kāpēc mums svinēt šīs dienas un ko šīs dienas nozīmē Dieva svētā kalendarā?

Kalendars, kurā mēs šodien dzīvojam (ko mēs šodien lietojam) ir Romaņu kalendars. Tas nav Dieva dotais kalendars.

Šis, Romaņu kalendars pieņemts un sākās no Romaņu valdnieka, Emperor Constantine, valdīšanas laikā, kad šis valdnieks pieņēma kristīgo ticību 321 A.D., septiņ dienu nedēļu un 12 mēnešu gadu sistēmu.

Dieva dotais kalendars, ko arī sauc par Ēbrēju kalendaru tika lietots kā Dieva kalendars, no tā laika kad Izraēle, kā Dieva izvēlētā tauta tika vadīta un izglābta no Ēģiptes valdītājiem.

Ar šo kalendaru Dievs vadīja savu tautu Izraēli no Ēģiptes, caur Sainai, uz viņu apsolīto zemi.

Dieva kalendars sākas pavasarī skatoties no ziemeļu hemisfairas.

Mozus otrā grāmatā 12:2; “šis mēnesis lai ir jums kā pirmais mēnesis mēnešu vidū, ar šo mēnesi lai jums iesākas gads, un šo mēnesi sauc par Abib jeb Nisan”.

Visas gadus kārtējās svētku dienas ko Dievs deva savai tautai Israēlei, tiek svinētas noteiktos dātos, atskaitot dienu ko sauc par „Pentakost“, šī diena vienmēr tiek svētīta (svinēta) nedēļas pirmajā dienā (tas ir svētdienā).

Kalendars pēc kura mēs šodien dzīvojam, kā jau tika minēts, sākās 321 A.D. Kad Emperor Konstantine pieņēma kristīgo ticību, (Christian faith) no žurnāla (Kalendara Reformācija 1953 Gada Septembrī lap.128).

Meklējot tālāku informāciju, mēs atrodam ka Romaņu kalendars ir pagānu oriģināts, atskaitot tikai vienu parašu, tas ir septiņu dienu sistēmu.

Dievs radīja, jeb Dieva pieņemtā sistēma ir, ka Dieva svētais kalendars sākas pavasarī, skatoties no ziemeļu hemisfairas.

Pirmais mēnesis ir Abib, sauc arī par Nisan (Mozus otrā Grāmatā 12:2.)

Sākot ar šo mēnesi (mēnesis kas redzams debesīs), pēc saules norietēšanas, ar pirmo ciklu rietumu pusē, tiek novērots no Palestīnes (pārtulkojot tas nozīmē: „Svešnieku zeme“. Angļu valodā tas saucas „Land of strangers“).

Pilnīgāks apraksts par Palestīnu ir atrodams: „Smith Dictionery“ vārdnīcā 474-480 lappusē.

Ja skatamies debesīs un redzam ka mēnesis ir visā pilnumā redzams, tad zinām ka puse no kalendara mēneša jeb 15 dienas ir pagājušas.

Katram kalendara mēnesim ir 30 vai arī 29 dienas, pēc nākošām 15 dienām mēnesis (debesīs) ir pazudis un jauns mēnesis sākas. Tā, vienā mēnesī 30 dienas, otrā 29 dienas.

Dažus gadus šis ritums tiek pārtraukts un neliela pārgrozība tiek pielie- tota.

Kādas ir dieva svētku dienas un ko tās nozīmē Dieva Kalendarā?

Kāda ir nozīme šīm svētku dienām un kad ir šie svētki svinēti, un ko šie svētki nozīmē Dieva plānā?

Viss, kas vien radīts, ir radīts ar nozīmi, un viss ir saskaņots (sinkronizēts) un balansēts.

Katrai tautai ir, un tiek svinētas, patrotiskās svētku dienas. Šīs dienas atgādina par svarīgiem notikumiem zemes un tautas vēsturē.

Šie notikumi atgādina un saista pagātņi, tagādņi un arī nākotni.

Parasti, cilvēki saprot un var izskaidrot vismaz dažu svētku dienu nozīmi, to svētīšanu un iemeslu kāpēc šo dienu atminēties.

Tas, kas attiecas uz Dieva svētku dienām šis jautājums pavisam citāds.

Ļoti maza daļa no cilvēkiem saprot un var izskaidrot kāda ir nozīme Dieva dotajām svētku dienām. Visas, galvenās, kristīgās ticības ir pieņēmušas un svētī Ziemassvētkus un Lieldienas, kā ļoti svarīgas, notikumu pilnas dienas cilvēces vēsturē.

Nekur Bībelē nav minēts, un pieņemts, svinēt Ziemassvētkus kā arī Lieldienas un tāpat citas pieņemtās baznīcu svētku dienas.

Bībelē, skaidrā veidā ir pieminētas Dieva dotās svētku dienas, to nozīme un to svētīšana.

Ir cilvēki kuri zina ka Bībele piemin speciālas svētku dienas un to svētišanu, bet, ir pieņemts ka šīs dienas pieder pie vecās derības svētkiem. Vecās derības tautas, Israēl, un ka šo svētku svētišana izbeidzās ar Jēzus nāvi.

Šie ir viss lielākie meli. Jēzus vecāki svētīja, Jēzus pats un Viņa mācekļi svētīja vairākiem simtiem gadus pēc Jēsus nāves. Vissi šie svētki tika svinēti kā ļoti svarīgas svētku dienas.

Šīs svētku dienas parāda mums Dieva vistālredzīgāko plānu par cilvēces nākotni.

Bībelē minētās svētku dienas un svētki sadalās trijos posmos viena gada laikā.

1. Agrā pavasara svētki
2. Vēlā pavasara svētki
3. Agrā rudens svētki.

Šie trīs svētku posmi apgaismo garīgās dzīves sasniegumus, augļus, no cilvēces fiziskās dzīves, līdz mūžīgai dzīvei.

Šo svētku ievērošana un to pielietošana dzīvē, ir mūžīgs atgādinājums ka Dievs savā plānā dod mūžīgu dzīvi fiziskajam cilvēkam, neskatoties uz cilvēka vēlēšanos un viņa darbiem (kuri nepārtraukti) ved mūs pie atālināšanos no mūsu Dieva.

Salamana pamācības grāmatā 14:12

Skatoties no cilvēka viedokļa, viņam (cilvēkam) liekas ka viņš (cilvēks) dara pareizi, tomēr beigu rezultātā tas noved uz iznīcību, (citiem vārdiem-ka veids kā cilvēks domā; rezultāts ir celš uz nāvi. Ja Svētā gara palīdzība nava iesaistīta).

Dzīve un dzīves veids ko cilvēks domā un dara bez Svētā gara palīdzības - ir dzīves veids uz iznīcību - nāvi.

Kāda Nozīme Šīm Dienām?

Kāda ir Dieva griba lai mēs ievērotu Viņa (Dieva) svētku dienas?

Dievs parāda mums, mūsu nākotni svinējot Viņa (Dieva) svētku dienas. Dara mums zinamu cilvēka nozīmi un norāda kā sasniegt, cilvēkam doto mērķi.

Ievērojot un svinot šīs svētku dienas, sagādā mums vispārēju loģiku, saprātu un pieeju par cilvēces esamību - eksistēšanu.

Ievērojot un svētījot šīs svētku dienas Dievs parāda cilvēkam vissaugstāko, vistālredzīgāko plānu cilvēces nākotnei.

Dieva svētku dienas aprakstītas Mozus trešā grāmatā (Leviticus) 23:1-44.

Šīs svētku dienas sākas ar septītās dienas svētīšanu. Tā ir sestdiena (Sabbath).

23:1-2 Dievs sacīja Mozum; “saki un proklamē Israēļu tautai manus svētkus un manas svētku dienas”.

“Sešās dienās tev padarīt visus ikdienišķos darbus, bet septītā diena ir atpūtas diena, svētku diena, šajā dienā nekādus ikdienišķos darbus nedarīt, bet gan sapulcēties manā priekšā un noturēt dievkalpojumus visās jūsu baznīcās,” Mozus trešā grāmatā 23:3

23:4 un šie ir Dieva svētki, un jums būs sapulcēties un turēt dievkalpojumus un proklamēt Dieva vārdu attiecīgos gada laikos.

23:5 Pirmā mēneša četrpadsmitās dienas vakarā ir Dieva Pasā svētki,

(tas ir: šīs dienas vakarā Dieva enģelis apmeklēja visas Israēlu un Ēģiptiešu mājas, un tām mājām, kurās uzdurvju stenderēm nebija nokautā jēra asinis uzsmērētas, tanīs ģimenēs, pirmdzimušais dēls nomira) šī jēra asinis representēja Jēzu Kristu. Tās dienas pēcpusdienā Jēzus mira.

Leviticus jeb Mozus trešā grāmatā 23:6 Tā paša mēneša piecpadsmitā dienā sākas neraudzētās maizes svētki (tas nozīmē atteikšanos no grēkiem, pārkāpumiem) jums būs ēst neraudzēto maizi, septiņas dienas.

23:7 - Šo svētku pirmajā dienā, jums būs sapulcēties un turēt dievkalpojumu un nekādus ikdienišķos darbus nedarīt.

23:8 - tāpat septītā diena ir svētku diena. Nekādus ikdienišķos darbus nedarīt, bet jums būs sapulcēties Dieva priekšā un turēt dievkalpojumu.

Bībele, skaidrā veidā, parāda mums ka Dievs mācīs visu cilvēci atminēties un svētīt šos svētkus, noteiktos datumos Cakarijas grāmatā.

14:16 - Dzīvi palikušie no visām tautām kuri cīnījās pret Jēruzālemi, ies gadu no gada svinēt Dieva svētkus un svēktu dienas.

Pēc neraudzētās maizes svētkiem seko diena ko sauc par „Pentakost”  
- „Svētā gara diena”.

Šeit jāpiemin ka Svētais Gars nav nekāda trešā persona, kā tas ir pieņemts gandrīz visās kristīgās ticībās. Pieņemtais veids: „Dieva tēva, Dīeva dēla un Dieva svētā gara vārdā” nav pareizis tulkujums.

Svētais Gars ir spēks (būtne, instruments, Ne Mūzikas Instruments ne cilvēks) caur kuru Dievs strādā.

Piemēram: Vējš - mēs nevaram vēju redzēt bet rezultātus ko vējš izdara, mēs redzam ļoti skaidri: Izrautus kokus ar visām saknēm, redzam koku zarus līgojamies no vēja ietekmēti, redzam jūrā viļņus sapūstus no vēja iespaيدا, u.t.t.

Elektrība: mēs neredzam elektrību bet gan elektriskās strāvas rezultātu; elektriskos motorus strādājam, mēs redzam elektriskās strāvas gaismu, spuldzēs, lampās; bet pašu strāvu mēs redzēt nevaram.

Magnētisms; mēs redzēt nevaram, bet redzam to rezultātus. Tas ir spēks kurš eksistē, bet redzams ar mūsu fiziskām acīm tas nav.

Tāds pats ir Dieva Svētais Gars, neredzams ar mūsu fiziskām acīm, bet redzam no Dieva Svētā Gara iespaidoti; cilvēku daba mainās, no ļaunuma uz mīlestības pilnu dzīvi.

Tāpēc, pielūgt Svēto Garu, kā to dzirdam no mācītāju lūpām, ir pilnīgi nepareiza mācība.

Svētais Gars, vecās derības laikos bija dots nedaudziem cilvēkiem.

Jaunās derības laikos Svētais Gars tika dots (Pentakosta) Svētā Gara dienā. Dienā, kurā 120 mācekļi bijā sapulcējušies zināmā vietā, zināmā telpā, sauc arī par vasaras svētku dienu.

Apustuļu darbi. 1:15 Šo vasaras svētku dienu sauc par Pentakost. (Nozīmē: Piecdesmitā diena)

Starp citu: šinī dienā, (Izraēļu tauta izceļoja no Ēģiptes simtiem gadus atpakaļ). Saņēma baušļus un likumus kā dzīvot - caur Mozu, šinī dienā.

Dieva svētki un svētku dienas parāda kā Dievs izveido savu plānu caur cilvēci

Šī, Pentakosta diena ir Dieva svētku diena, kura seko pēc neraudzētās maizes svētkiem. Diena kurā, Jēzus mācekļi un arī tie, kuri bija sapulcējušies šajā nama telpā (kopā skaitot 120 cilvēku), saņēma Svēto Garu, un Svētā Gara spēku.

Šis neparedzētais brīnums, nāca no debesīm kā stiprs vējš un piepildīja visu šo telpu, kurā viņi (tie 120 cilvēki) bija sapulcējušies. Tur parādījās kā uguns mēles, liesmas un nosēdās uz katru cilvēku. Visi šie 120 cilvēki tika piepildīti ar Svēto Garu.

Pentakosta dāvana bija Svētais Gars. Un tie visi sāka runāt, valodās kuras bija kā svešvalodas, tiem kuri dzīvoja Judejā.

Pēters, Jēzus māceklis, saņemdam un iedvesmots no Svētā Gara sprediķoja un proklamēja Dieva vārdu visiem, kuri bija ie braukuši, Jeruzālemē, kā arī vietējiem iedzīvotājiem, atgādinādam un sacīdam ka Pentakost diena ir piepildījums no pravieša Joela grāmatas. 2:28 Starp citu; Joela grāmatas trešā nodaļa ir turpinājums no otrās nodaļas bez kāda atdalīšanas no otrās nodaļas. Joela 3:1 ir Joela 2:28.

Visi svētki, Dieva plānā ir ar lielu nozīmi un tie ir saistīti no viena svētkā uz otru

Kā pasa svētki simbolizē Jēzus Kristus nāvi, atdodams savu dzīvību, priekš humanitātes, par cilvēces grēkiem; ar to mūsu grēki tiek piedoti.

Tā arī neraudzētās maizes svētki māca mums kā atbrīvoties, izvairīties aturēties no grēkiem, pārkāpumiem.

Vasaras svētki, pareizāki sakot, Svētā Gara svētki (Pentakosta diena) parāda mums, saprast, kā izvairīties no grēkiem, neļaut grēkiem ienākt mūsu dzīvē.

Šie trīs pirmie svētki simbolizē un ir saprotami kā pirmās ražas ievākšana, kā fiziskā tā arī garīgā dzīvē.

Pēc šiem svētkiem nāk svētku diena ko sauc par Trompete (Bazūnes) svētkiem. Šī diena, šie svētki, simbolizē Jēzus Kristus otro atnākšanu šajā pasaulē.

Šī diena rāda mums kulminācijas punktu patreizējā dzīvē, tas ir sākums notikumiem, kuros Dievs pats būs daudz vairāki iesaistīts pasaules cilvēcē.

Šī diena reprezentē Dieva tiešo iejaukšanos cilvēces, humanitātes, lietās, visas pasaules plāksnē.

Šī svētku diena arī reprezentē dramatisku pagriešanos punktu cilvēces vēsturē. Bazūnes (Trompets) diena atzīmē kā sākumu trešajiem svētkiem. Reprezentē Jēzus Kristus atgriešanos šeit zemes virsū, lai nodibinātu Dieva valstību.

Jāņa atklāsmes grāmatā lasam notikumus kuri notiksies ar šo septiņu (7) Trompets (Bazūnes) taurēšanu 11:15.

Bazūnes (Trompet) diena atzīmē vecās derības priekšsludinātos notikumus par cilvēces glābēja (Jēzus) atnākšanu.

Jēzus atnākšanu kā Ķēniņu, kurš valdīs pasaules cilvēci ar autoritāti, mūžīgi mūžam.

Bazūnes dienas nozīme ir saistīta ar daudziem citiem notikumiem.

Dievs norādīja Izraēļu tautai ka Bazūnes (Trompets) taurēšanai ir arī citas nozīmes.

I Tesalonikiešiem 4:16 Jēzus pats nonāks no debesīm ar (arkenģeļa) balsi un bazūnes, trompets, skaņu.

Bazūnes (Trompets) diena pilna ar apliecinājumiem par Jēzus otro atnākšanu zemes virsū.

Nākošā svētku diena, Dieva kalendarā, rāda mums ka cilvēks var nākt tiešā ceļā pie Dieva Tēva caur Jēzu Kristu.

Pašuzupurēšanos, kas notika pie pasa un neraudzētās maizes svētkiem.

Šo dienu sauc par Atonement, nozīmē: „Kopā ar Dievu, Tēvu“ sākot ar šo dienu Dievs būs tieši cilvēku vidū, tas ir ar tiem kuri būs Viņa ģimenē pēc Jēzus atgriešanos šeit zemes virsū.

Starp citu: cilvēki kuri tika augšamcelti pirmajā augšam celšanās laikā, neatrodas debesīs (kā to parastās ticības pieņem un māca to). Neviens, absalūti neviens, kas būdams kā fizisks cilvēks pēc nāves, nav uzkāpis debesīs; vienīgi Jēzus, kas nāca no debesīm un dzima kā cilvēka dēls, tagad atrodas debesīs.

Jāņa Evanģ.3:13 Jo neviens nav uzkāpis debesīs kā vienīgi Jēzus, kurš nāca no debesīm.

Šī svētku diena (Atonement) ir speciāla piemiņu diena. Tā ir diena kurā cilvēks atsakās no ēdiena un dzēriena.

(Nekādu škidrumu) 24 stundas gavēšana, tā ir gavēšanas diena.

Šajā svētku dienā ir Dievkalpojums tādā pat veidā kā pārējās svētku dienās.

Šī diena simbolizē miera salīgšanu ar Dievu Tēvu (tas nenozīmē ka cilvēkam būtu bijis naids ar Dievu, bet, mūsu grēki, mūsu pārkāpumi, bija kā šķērslis, kā siena kas attālināja, kas atšķīra mūs no Dieva Tēva, un Viņa mīlestības.

Šī gavēšanas diena un pasa svētki rāda mums kā mūsu pārkāpumu piedošanu caur Jēzus Kristus pašuzupurēšanos.

Šī diena, netikai, parāda mums grēku piedošanu, bet arī parāda kā nobīdīt galveno būtni (velnu), kurš iespaido cilvēci uz grēkošanu.

Kautgan daudzi cilvēki netic ka velns eksistē, tomēr nenoliedzams fakts ir ka viņš (velns) ir ļaunu darbu ietekmētājs. Būtne kurš iespaidojis visu cilvēci grēkot. Neredzams ar mūsu fiziskām acīm, bet viņa (velna) darba rezultātus, redzam.

Šeit ir speciālas instrukcijas šīs dienas svētīšanai. Mozus trešā grāmatā lasams Lev. 23:27. Septītā mēneša desmitā dienā, jums būs atteikties no ēdiena un dzēriena. Jums būs gavēšanas diena, nest upuri Dieva priekšā un noturēt Dievkalpojumu.

Gavēšana atgādina, palīdz, mums saprast, un atminēties to, cik vāja ir mūsu fiziskā miesa, eksistence. Palīdz mums saprast cik ļoti atkarīgi no Dieva mēs esam; no Dieva, kura rokās ir mūsu dzīvība.

Šī diena tika svinēta vairāk kā 30 gadus pēc Jēzus nāves. Lūks piemin - na apustuļu darbu grāmatā 27:9 „Un gavenā laiks bija pagājis“.

Starp citu: Apustuļu darbi rakstīti caur Lūku. Lūks bija Pāviļa sekretārs, un varam pieminēt kā baznīcas pirmais vēsturnieks, būdams izglītots ārsta (medecīnas) profesijā; rakstīšana acīm redzot nebija nekāda grūtība.

Nākošie svētki Dieva kalendarā ir svētki kuri ilgst septiņas dienas, šīs dienas reprezentē 1000 gadu periodu (posmu) kurā šī pasaule tiks iztīrīta no velna iespaidotiem netikumiem, nepareizībām no velna rakstura, ietekmēm, dzīves parašām un mācībām.

Kad Dievs radīja šo pasauli, un cilvēci, Viņš (Dievs) radīja cilvēku, ar nodomu ka cilvēks sadarbosies ar Dievu un Dieva patīkamo mīlestības garu, ka cilvēka saticība ar Dievu būs: miers, mīlestība un paklausība Dieva likumiem, un baušļiem.

Pēc pasaules radīšanu, Dievs noskatīdamies uz savu rokas darbu, sacīja: Mozus pirmā grāmatā. Gen.1:31 Viss kas bija radīts un veidots no Dieva, bija ļoti labs, un tā bija sestā diena.

Šis miers un saskaņa tika pārtraukta caur velna iejaukšanos cilvēka dzīvē, kā čūskas formā. Gen. 3:1-6.

Bet čūska (velns) bija viltīgs, vislielākais šmurgulis no visiem Dieva radītām būtnēm. Velns, tika radīts kopā ar citiem enģeļiem, ilgi pirms cilvēks tika radīts. Viņš bija vissgudrākais visskaistākais enģelis kurš atradās Dieva klātbūtnē, Dieva troņa pagalmā. Velns atradās Dieva pagalmā līdz tam laikam kad viņa (velna) prātā ienāca greizsirdība, un sacēlās pret Dievu. Domādams ka viņš varētu pārņemt Dieva Tēva troni, te viņš pārliecināja 1/3 daļu no enģeļiem, kuri kopā ar viņu (velnu jeb kā ar citu vārdu, Lusifer - gaismu nesējs) cīnījās pret Miķeli (Michael) un Viņa enģeļiem. Šinī kaujā velns zaudēja un ar to tika izsviests no Dieva klātbūtnes, no Dieva pagalmes - tumsībā. Un šajā tumsībā viņš atradās līdz tam laikam kad Dievs radīja Adamu un levu.

Velns un viņa raksturs parādās čūskas veidā un pārliecināja levu darīt to, ko Dievs kategoriski noteica levai nedarīt; neēst augļus no koka, dārza vidū.

Ar šo nepaklausību (iespaidota un ietekmeta no velna), Cilvēks pats noliedza, pārtrauca sev pieeju un saticību ar Dievu Gen 3:24.

Šī pārtrauktā saticība starp Dievu un cilvēku ir turpinājusies caur visu cilvēces vēsturi, līdz šai dienai.

Dievs savā plānā priekš cilvēci ir paredzējis cilvēces atjanunošanu, atbrīvošanu no velna iespaidiem.

Šīs dienas simbolizē atbrīvošanos no velna un viņa iespaida, kurš sākās 6 tūkstoš gadus pagātnē, ar šo dienu, Bazūnes dienu, diena kura simbolizē Jēzus atgriešanos. Tad Gaveņa diena kura simbolizē velna saķēdēšanu, un ieslodzīšanu "cietumā".

Tikko velna ieslodzīšana ir iesākta, pamats ir veidots lai sāktu cilvēces atjaunošanu; atjaunošanu uz mieru, mīlestību un saticību ar Dievu.

Šis septiņu dienu svētku periods rāda mums Jēzus Kristus 1000 gadu valdīšanas laiku, šeit zemes virsū, pēc Viņa otrās ātnākšanas šajā pasaulē. Jāņa atklāsmes grāmatā Rev. 20:4.

Šis svētku periods simbolizē arī septīto dienu nedēļas ciklā (posmā) kā nedēļas atpūtas dienu, sabbat. Tas attiecas uz 1000 gadu miera posmu, kurā, velnam nebūs iespēja iespaidot cilvēka prātu, cilvēka domāšanu.

Velns, šajā 1000 gadu periodā (posmā) ir (saķēdēts) ieslodzīts, noliegts iespaidot cilvēka domāšanu; šī ieslodzīšana jeb saķēdēšana attiecas uz cilvēka garīgo saprātu.

Šinī 1000 gadu periodā ikviens cilvēks mācīsies ievērot un dzīvot pēc Dieva baušļiem un likumiem, kurus viņš (cilvēks) ignorēja un neizpildīja šos 6000 gadus posmā. Šajā 6000 gadu posmā velnam bija brīvas rokas, darīt ko vien viņš vēlējās. Bet, ne vairāk kā Dievs viņam atļāva.

Pasaules sākumā Dievs radīja cilvēku lai cilvēce sadarbotos ar Dievu. Miera un saticības veidā, pamatots uz vienu vārdu „Mīlestība“. Kā tas acīm redzams, tas nenotika. Cilvēks atsvešinājās no Dieva baušļiem un likumiem, un izvēlējās sekot velna ietekmei, vārdu sakot: pārtrauca paklausību Dievam.

Šī pārtrauktā paklausība Dieva likumiem turpinājās caur visu cilvēces vēsturi, līdz šai dienai.

Pēc Jēzus atgriešanos, Jēzus nodibinās mieru un mīlestības pamatu dzīvi, visās pasaules malās.

Miers un saticība nebūs retums bet gan ikdienišķās dzīves, pats par sevi saprotams dzīves veids. Grūti saprast un stādīties priekšā kurā: visi, Dieva baušļi un likumi tiek ievēroti katru dienu, katrā vietā un katrā laikā.

Šie lieveņa (Tabernakuls) svētki simbolizē šādu laikmetu. Šie ir svētki, kuri ir Dieva acīs tik pat svarīgi kā visas citas Dieva svētku dienas.

Beidzamā svētku diena, Dieva kalendarā ir diena ko varētu saukt, jeb apzīmēt kā: „Beidzamā, lielā diena“

Šī diena parāda mums to cilvēku likteni, kuri nekad nebija dzirdējuši par Dieva vārdu par Jēzu Kristu un par Dieva valstību. Tas attiecas uz tiem: kuri dzīvoja pagātnē, tiem kas patreiz dzīvo un nav Dieva vārds, un Dieva, valstība dzirdama. Nedz arī tie kas dzīvos nākotnē un nedzirdēs par Dievu, Tēvu, Dieva Dēlu un Dieva valstību.

Šī diena izskaidro un parāda mums ka Dievs, kuru mēs kā kristīgie pielūdzam; ir mīlestības pilns Dievs.

Dievs kurš mīla visu cilvēci, līdzīgi, neskatoties uz krāsu, valodu, nacionalitāti. Dievs dos iespēju visai cilvēcei dzirdēt, redzēt un mācīties turēt Dieva baušļus un likumus.

Neviens, Dieva priekšā stāvēdams, nevarēs attaisnot sevi, sacīdams ka viņš jeb viņa nav dzirdējuši par Dievu un Viņa valstību.

Tāpēc, Dievs savā plānā ir paredzējis laikmetu (laikaposmu, periodu) kurā ikvienam ir dota iespēja (absalūt bez izņēmuma) dzirdēt par Dievu Tēvu, Dieva Dēlu un Dieva Valstību.

Dievs būdams taisns, mīlestības pilns Dievs, neprasis nevienam cilvēkam atbildēt kāpēc viņš jeb viņa nedzīvoja pēc Dieva likumiem, ja viņš jeb viņa bija situācijā kurā viņi nedzirdēja un netika mācīti par Dievu un Viņa valstību.

Tāds Dievs būtu ļoti, ļoti netaisnīgs Dievs, prasīt atbildi par to ko viņš (cilvēks) nav dzirdējis savā dzīvē.

Šī diena reprezentē laika sprīdi, posmu, kad visi tie kuri nomira nedzirdēdami par Dievu, Viņa baušļiem un likumiem tiks augšam celti un dota iespēja, laika sprīdis, posms, dzirdēt par Dievu un Dieva valstību.

Neskatoties kad un kur cilvēks kā fiziska būtne pārtrauca savu fizisko ciklu, viņš tiks augšamcelts no mirušā stāvokļa, apģērbts ar miesu, ādu un drēbēm, lai varētu eksistēt kā dzīva būtne un dota iespēja nodzīvot pilnu dzīves posmu. Ecechiela; visu 37 nodaļu.

Vai tas būtu tikko dzimis bērns jeb pieaudzis, gados vecs cilvēks, katram tiks dots pietiekošs laika posms (sprīdis, jeb gadi) lai mācītos un dzīvot pēc Dieva likumien.

Bībele parāda mums daudzās vietās par augšamcelšanos.

Pāvila I vēstulē Korintiešiem

I Kor.15:52

Dzirdot pēdējo Bazūnes (Trompets) skaņu augšam celti tiks tie, kuri dzīvoja pēc Dieva baušļiem un likumiem. (Vienīgi) Dievs zina kurš kvalificējies priekš augšam celšanos un būs Dieva ģimenē kā Dieva ģimenes loceklis; tas notiek tanī brīdī kad Jēzus Kristus atgriežas zemes virsū.

I Kor.15:50-52

Šo trīs pantu tulkojums būtu lasams šādā veidā:

„Brāļi un māsas, mūsu, no zemes veidotā miesa un asinis nevar iegūt Dieva valstību.

Šī miesa nav domāta lai eksistētu mūžīgai dzīvei, tāpēc klausaties; ne vissi no mums dzīvojošie; nomirs, bet gan vissi tiks pārvērsti. Momentāri pārvērsti pie pēdējās Trompetes (Bazūnes) skaņas, kur mirušie augšam celsies nevis kā fiziskā miesa, bet gan kā garīga būtne.“

Protams, mēs ar savām fiziskām acīm šo garīgo būtni neredzam, bet mūsu apziņā, mūsu prātā, mēs zinām ka šī būtne eksistē.

I Kor.15:12

Daži no jums netic ka augšam celšanās ir īstenība. Ja tas tiešām būtu tā, ka nav mirušo augšam celšanās, tad jau Kristus vēl vienmēr ir miris. Aprakts, un Viņa augšamcelšanās neeksistē, tad arī mūsu sprediķošana par Kristus augšamcelšanos ir meli. Neesamība, un tā arī jūsu ticība ir tukšums un neesamība, tā jūs vissi vēl esiet jūsu grēkos.

Bībele bagātīgi apliecina ka te nav neviena cita būtne zemes virsū kā tikai Jēzus Kristus, caur kuru cilvēks tiek izglābts, atpestīts.

Apustuļa Darbi.4:12 Tur nav neviens cits vārds zem debesīm mums dots, caur kuru mēs varam būt atpestīti.

Bībele parāda mums ka ir (vai eksistē) trīs debesis.

1. Pirmā debess, kur mākoņi un gaiss
2. Otrā debess - kur visas planētes - bezgaissstelpa
3. Trešā debess - kur, aiz visām planētēm un galeksijām ir Dieva Tronis un Jēzus Kristus Tronis.

Mozus piektā grāmatā. Deut.10:14 Debess un debess no debesīm (daudzskaitļa formā) ir Dieva Tronis un zeme un (viskas) zemes virsū.

Apustuļa Darbu 4:12 pants liek, jeb rāda, mums zinamu dažādu jautājumu atbildi; sevišķi tiem kuŗi domā ka Dievs mēģina šo pasauli izglābt šajā laikmetā, šajā dzīves posmā. Ja šis ir vienīgais dzīves posms, laikmets, cilvēces atpestīšanai, izglābšanai, tad jānāk mums (grib vai negrib) pie slēdziena ka Kristus missija izglābt šīs dienas cilvēci, ir katastrofiska doma.

Biljoniem cilvēki ir dzīvojuši un miruši, nedzirdēdami par Dievu, Dieva vārdu, Dieva Valstību.

Kāda ir šo (mirušo) cilvēku nākotne? Kas ir šo cilvēku liktenis?

Kas ir Dieva plānā par tiem kuri nekad nebija dzirdējuši par Jēzu Kristu un Dieva valstību? Ir viņi nosodīti ellē uz mūžīgu, jeb pilnīgi iznīcināti, (itkā) viņi nekad nebūtu eksistējuši? Kas ir šo mirušo cilvēku nākotne?

Kā jau tika minēts; šī Lielā pēdējā diena simbolizē visas cilvēces izglābšanas plānu.

Fiziskā augšām celšanās ir cerība uz pestīšanu, cilvēces pestīšanu: Ecechiēla (Ezekiel - Izrunā - Ezīkiel) 37:3-6

„Un Dievs jautāja man“ Vai šie kauli var kļūt atkal dzīvi, un dzīvot? Es atbildēju: „Tu, Dievs, zini to.“

„Un Viņš (Dievs) sacīja man: Pasludini šiem sausajiem kauliem, sacīdams: Kauli, klausaties Dieva Vārdu. Un Dievs sacīja šiem kauliem, es iedvesīšu jums garu (elpu, dvašu) un jūs atkal kļūsiet dzīvi: un es pārklāšu jūs ar miesu un ādu un došu jums dvašu jūsu miesā un jūs būsiet atkal dzīvi, un jūs zināsiet ka Es Esmu Tas Kungs, Dievs.

Šī ir otrā augšāmcelsšanās; augšāmcelsšanās uz fizisku dzīvi ar fizisku miesu un asinīm, kontrāstā ar pirmo augšāmcelsšanos kura bija no fiziskās miesas uz mūžīgo dzīvi (Jāņa atklāsmes grāmatā 20:4-5).

Ja otrā augšāmcelsšanās neeksistē, mums jājautā; kāpēc mūsu, mīlestības pilnais Dievs noliedz savus baušļus un likumus zināt tiem kuri nekad nebija dzirdējuši par Dievu Tēvu, Un Jēzu Kristu? Tādā gadījumā, ne es, ne jūs varētu saukt mūsu Dievu kā mīlestības bagātu Dievu.

Dievs nav aizlēdzis savu mīlestību nevienam, un tas ir redzams caur Viņa, (Dieva) apsolījumiem visai cilvēcei. Sevišķi tiek pieminēti par tiem kuri nekad nebija dzirdējuši par Dievu, Un Viņa baušļiem; Viņa likumiem par Jēzu Kristu Kā Dieva Dēlu, Un Dieva Valstību.

Otrā augšamcelšanās attiecas uz visiem, kuri mira, nedzirdēdami un nezinādami par Dievu kā visradītāju (Jāņa atklāsmes grāmatā 20:5). Bet pārējie netika augšamcelti līdz šī 1000 gadi tika pagājuši. Neaizmirstiet šī ir otrā augšamcelšanās (pirmā augšamcelšanās notiek tanī laikā kad Jēzus atgriežas otro reizi zemes virsū.

Tanī brīdī kad Jēzus atgriežas otro reizi, tas notikums notiek pirms šiem 1000 gadiem, un tanī brīdī ir pirmā augšamcelšanās kura ir minēta:

I Korintiešiem 15:50-54

50 - Tagad, brāļi klausaties ko es jums sacīšu: fiziskā miesa un asinis nevar iemantot, iegūt Dieva valstību nedz iznīcība iemantot neiznīcību.

51 - Bet es darīšu jums zinamu noslēpumu; ne visi no mums nomirs, bet mēs tiksim pārvērsti (pārmainīti).

52 - Acu mirklī (piepeži) kā acu mirkšķināšanos kad pēdējā trompete (bazūne) skanēs mirušie augšamcelsies vispirms, un mēs dzīvojošie tiksim pārmainīti, pārvērsti, par nemirstīgu būtni.

53 - Šī, pagaidama, iznīcīgā miesa ir jāpārmaina par mūžīgu būtni, nemirstīgu būtni.

54 - Jo šī fiziskā, bojā ejošā, miesa, tiks pārmainīta ar nekad bojā ejošo miesu. Tad piepildīsies pareģojums, sacījums: „Nāve ir uzvarēta“

55 - „Nāve kur ir tava uzvara, nāve kur ir tavs dzelonis?“

Mēs, nekad nedrīgstam aizmirst Dieva spēku un Viņa taisno raksturu, Dieva taisno dabu un Dieva plānu priekš visas cilvēces. Nevienam netiks noliegts iegūt Dieva ģimenes statusu.

Vienīgi tie, kuri paši ar savu vēlēšanos negribēs būt Dieva ģimenē: neaizmirstiet: "Dievs ir ģimene".

I Timoteja 2:4

Kas (Dievs) grib lai visi cilvēki tiktu izglābti un nāktu pie patiesības un taisnības atziņas.

Dieva vēlēšanās ir lai ikviens nožēlotu savu nepareizo pagātni un nāktu pie taisnības un saņemtu Dieva žēlastības dāvanu: mūžīgo dzīvību.

Otrā augšamcelšanās ir minēta vecās derības Ecechiela Grāmatā 37:3-6. Šeit augšamcelšanās attiecas tikai uz Dieva izvēlēto tautu, Izraēl, bet jaunās derības Pāvīļa vēstule romiešiem 9:24-26 rāda mums ka augšamcelšanās attiecas uz visu cilvēci.

Tulkojums mūsu latviešu Bībelē ir neskaidrs, pareizāki lasās: „Pat mēs (netikai žīdi:- Jews) kuriem Dievs deva savu Svēto Garu, mums neticīgajiem (jeb pagāniem), kā tas pieminēts Hosea 2:23 un es (Dievs) sacīšu tiem, kura nebija mana tauta, mani izvēlētie - un viņi atbildēs: „Tu esi mūsu Dievs“. Cerība uz augšamcelšanos attiecas uz visām tautām.

Netikai Izraēl vien bet vissi, absolūti vissi, kuri nekad nebija dzirdējuši Dieva vārdu un nebija iespēja dzert no dzīvā ūdens (Dieva Svētais Gars) būs dota iespēja beidzot saņemt un iegūt mūžīgo dzīvību.

## Lielā Tiesas Diena

Jāņa Atklāsmes Grāmatā 20:5 - „Un pārējie netika dzīvi, līdz šie 1000 gadi pagāja. Šeit apustulis Jānis dara mums zinamu starpību, starp pirmo augšamcelšanos (kura notiek kad Kristus atgriežas, un otrā augšamcelšanas). (Kura notiek pēc 1000 gadu Jēzus Kristus valdīšanas laiku.)

Mēs nedrīkstam aizmirst ka pirmā augšamcelšanās ir uz mūžīgu dzīvi, kontrastā ar otro augšamcelšanos, kura ir uz fizisku dzīvi, kur miesa un asinis eksistē, un spēj nomirt “otrā nāve”.

Šeit Jānis runā par to pašu augšamcelšanos ko Ezekiel raksta 37-tā nodaļā. Šiem augšamceltiem ir iespēja dota dzirdēt un redzēt Dieva Vārdu un piemēru ko nozīmē dzīvot dzīvi pēc Dieva Bausļiem un likumiem.

Šo 1000 gadu posmā, kurā Jēzus ar saviem palīgiem, brāļiem un māsām (kuri bija augšamcelti Jēzus otrās atgriešanās laikā) var redzēt kā dzīvojošu piemēru ko nozīmē Dieva valstība.

Šie, miljoniem cilvēku, sākot ar Ādamu un Ievu (kuri atteicās sekot Dieva norādījumiem) būs situācijā kurā viņiem būs dzīves gadi doti lai dzirdētu un redzētu ko nozīmē dzīvot pēc Dieva likumiem.

Šo 1000 gadu miera laikā cilvēki tāpat strādās šeit zemes virsū kā šodien.

Atskaitot vienīgi to, ka cilvēka domas, cilvēka prāts netiks iespaidots no velna rakstura īpašībām, kā piemēram: Meli, greizsirdība, slepkavošana, laulības pārkāpšana neuzticība u.t.t.

Šo, 1000 gadu, mieru gada laikā šī planēte ko sauc par zemi, būs pilnīgi pārvērsta par paradīzi.

Tuksneši pārvērsti par augļu ražojošiem laukiem, kalni un to kraujas būs pilnas ar ziedošiem kokiem un krūmiem. Purvi, kurus šodien, cil-

vēks nevara izmantot, būs, tīra ūdens ezeri jeb pļavas, kurās dzīvnieki bez bailēm vienam no otra, ēdīs zāli, kur lauvas kopā ar jēriem ganīsies, nebaidīdamies par uzbrukšanu.

Jesajas 11:6-10

11:6 Kur vilki, leopardi, pantheri, ganīsies kopā ar jēriem un jauniem telēniem, kur mazi bērni spēlēsies ar lauvām.

11:7 Kur govīs un lāči ganīsies zaļās pļavās, netraucēdami viens otru, kur lauvas ēdīs zāli, kā vērši un goves to dara šodien.

11:8 Kur, zīdāinis, bērns, rotaļāsies, spēlēsies pie odzes un čūsku mītņiem, un netiks ievainots.

11:9 Kur ļaunumu neviens nedarīs, visā manā svētā tautā, zemē, jo visa zeme būs pilna ar Dieva taisnību un Dieva gudrību, par tik, cik jūra ir pilna ar ūdeni.

11:10 Un tanī dienā, Dievs kurš radīja ķēniņa Dāvid dinestiju būs pats kā ceļa norādījuma zīme uz atpestīšanu, kā ceļa virziena zīme uz mūžīgo dzīvību, un Viņa (Dieva) valstība būs brīnišķīga.

Šo 1000 gadu miera laikā, kurā neviens santīms, neviens lats netiks izdots priekš ieročiem un bruņošanas, bet, būs ielikts lietot zemes uzlabošanai.

Pilnība, patiesībā pārpilnība, būs visās malās, jo šī lielā masa cilvēku prasa uzturu, un apgādi visos veidos. Šai lielai cilvēku masai ir pilns dzīves cikls, posms, viņu dzīves priekšā.

Dievs ir paredzējis savā plānā visu izkārtot bez sarežģījumiem; cilvēka prāts daudz par mazu, lai saprastu visu, Dieva izrīcības, šinī laikmetā.

Dieva plānā ir pavairot un palielināt savu ģimeni, ar vēlēšanos lai cilvēks varētu dalīties ar Dieva bagātību.

Dievam pieder visa pasaule, vis kosmoss. Mūsu zeme, ir kā mazs punktiņš mūsu galeksijā, un visā kosmosā ir tūkstošiem galaktikas.

Dievs, mūsu Dievs ir Dievs kuram pieder visas galaktikas viss kosmoss, un Viņš (Dievs) grib lai cilvēks dalītos ar Viņa (Dieva) bagātību.

Lai iegūtu Dieva ģimenes status mums ir jākvalificējas Viņa (Dieva) ģimenē.

Dievs neieskaitīs, nepieņems savā ģimenē nevienu, kurš nebūs paklausīgs Viņa (Dieva) likumiem.

Mēs kā fiziski cilvēki nevaram iegūt Dieva ģimenes tiesības, jeb nopelnīt šīs tiesības, jo tā ir dāvana. Dāvana no Dieva mīlestības.

Šo dāvanu iegūt nāk zinami noteikumi un šie noteikumi ir Dieva Baušļi un likumi.

Dievam, Viņa ģimenē nebūs neviens kurš pretosies Dieva likumiem.

Dievs ir mīlestība. Mīlestībai nav likumi vajadzīgi. Dievam pašam likumus nevajaga, bet Viņa (Dieva) likumi ir priekš cilvēka. Cilvēkam ir likumi vajadzīgi.

Fiziskā miesa nevar Dieva valstību iegūt, bet Dievs apsolīja mums (cilvēkiem) šo valstību kā dāvanu, kuru mēs varam saņemt vienīgi, ja mēs dzīvojam pēc šiem noteikumiem, likumiem, Ko Dievs norādīja savā grāmatā, Bībelē.

Cilvēkam ir dota iespēja būt Dieva ģimenē. Cilvēces nākotne ir kļūt par garīgām būtnēm; ir neiespējami saprast vēl visā pilnībā, līdz kamēr cilvēka fiziskā miesa tiks pārmainīta uz garīgo būtni.

Tiešām liels, liels paldies mūsu Dievam ka Viņš devis mums grāmatu caur kuru mēs redzam mazu gaismīgu cilvēka nākotnei.

Fiziskā augšamcelšanās nenožīmē ka cilvēkam ir dota otrā iespēja pielūgties un iegūt Dieva valstību.

Tiem cilvēkiem kuri ir augšamcelti pēc šiem 1000 miera gadiem ir dota iespēja dzīvot pilnu dzīves posmu, tas ir: Ja augšamceltais bija miris kā mazs, bērns viņš kā mazs bērns būs uzmodināts un viņš augs un piedzīvos pilnu dzīvi, kurā viņš sapratīs pieņemt (vai noliegt) dzīvot pēc Dieva baušļiem.

Ja augšamceltais, iepriekšējā dzīvē mira kā pieaudzis cilvēks, tas tiks uzmodināts, uzcelts, kā pieaudzis cilvēks, un viņam tad būs dota iespēja dzirdēt un dzīvot pēc Dieva noteikumiem; jeb zem velna iespaida, ko lasam - Jāņa atklāsmes 20:7 - ka velns būs atsvabināts no sava cietuma uz neilgu laika sprīdi, apmēram 100 gadu. Šinī posmā, laika sprīdī, velns būs ļoti aktīvs, pieviltīgs, un pārlicinās miljoniem cilvēku lai sekotu viņam (velnam). No velna piemānīto skaita būs miljoniem un miljoniem cilvēku.

Velna pēdējais solis būs organizēt 200 milj. lielu armiju. Šīs armijas mērķis būs iekarot un pārņemt Jeruzālemi.

Vienīgais ka tad, Jeruzāleme būs kontrolēta caur Jēzus Kristus un Dieva ģimenes locekļiem - Svētā Gara būtnēm - svētā armija.

Jāņa atklāsmes 20:9-10 Šī, velna, armija tiks pilnīgi iznīcināta (tas ir šie fiziskie cilvēki, karavīri).

Ar Dieva iejaušanos; kad uguns un sēra lietūs nāks no debesīm un sadedzinās visu šo armiju, Atskaitot velnu.

Šī armija 200 milj. izbeigs eksistēt. Pats velns, būdams kā gars (garīga būtne) nevar sadegt, jeb pazust neīstenībā; bet viņš (velns) tiks mocīts (iesviests tumsībā) uz mūžu mūžiem.

Bībele nav iztulkojama no cilvēka saprāta. Bībele iztulko bībeli, pate pati par sevi. Vienīgais ko cilvēkam vajaga ir: Salikt Dieva pareģojumus pareizā, loģiskā kārtībā.

*A E Kleinbergs*  
2001

---

Ja jūs vēlaties tālāku informāciju rakstiet uz manu adresi:  
Arnolds Edgars Kleinbergs  
88 Galston Road, Hornsby Heights NSW 2077 Australia

jeb sūtiet email on [robyn@triode.net.au](mailto:robyn@triode.net.au)

2001

---